

Men hr. Aage Brusgaard kan jo få chancen endnu en gang til at svare.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Indledningsvis skal jeg beklage, at man ikke behandler L 208, B 109 og B 110 under ét, for de drejer sig stort set om det samme. Men jeg vil i hvert fald gerne give nogle sammenhængende kommentarer til de emner, de alle sammen vedrører, nemlig spørgsmålet om fredningen og den private ejendomsret.

Egentlig er det jo ærgerligt, at vi har et system, hvor der er privat ejendomsret til jorden. Det giver et utroligt bøvl, hver gang man skal gribe ind over for de forhold, for når man har den private ejendomsret, skalter og valter man med den, som det nu passer én. Derfor er det nødvendigt at gribe ind hele tiden, og så rejser der erstatningssager.

Jeg vil gerne endnu en gang sige, at når vi nu engang har den private ejendomsret og skal lave naturfredning, vil jeg meget stærkt anbefale, at man benytter den model, vi kender fra Skjern Å-projektet, hvor man overtog jorden – i modsætning til f.eks. sagen om Tøndermarsken, hvor man ikke gjorde det, og hvor der i dag stort set er betalt lige så meget i erstatning, som det ville have kostet at købe jorden, men hvor der stadig er bøvl og ubehageligheder.

Min grundlæggende indstilling er altså, at man skal følge den linje, at man skal overtage det, der skal fredes, undtagen i ganske få tilfælde, hvor der f.eks. er tale om at indrette en fredet bygning til privatbolig. Her er det ikke nødvendigt, for her opfatter man det faktisk som en fordel, at bygningen bliver fredet. Men når det drejer sig om industribygninger, har man problemer og bøvl. Gode bygningsperler står tomme og forfalder i op til 6 år. En bygning i Horsens, der hedder Bastian, er totalt forfalden; den er ikke blevet vedligeholdt, og der er ikke gjort noget ved den siden 1989. Det er en fredet industribygning i privateje, så vi kender også problemerne med at overholde fredningsbestemmelserne.

Min generelle holdning giver sig selvfølgelig udslag i, at jeg ikke kan gå med til at støtte et lovforslag, der går ud på at gøre erstatningerne bedre. Efter min opfattelse burde de egentlig være dårligere, så det blev nemmere at overtage ejendommene.

Med disse kommentarer skal jeg sige, at i hvert fald L 208 om ændring af lov om naturbeskyttelse, som går ud på at ændre forrentnings-

perioden for erstatninger, kan vi ikke støtte fra Enhedslistens side.

Ole Donner (DF):

Det lovforslag, vi her har til behandling, er Dansk Folkeparti medforlagsstiller til, og derfor kan vi selvfølgelig gå 100 pct. ind for det. Vi synes, det er i orden, at det bliver præciseret ved lov, at der skal gives en forrentning, hver gang man starter en fredningssag, og vi synes, det er en urimelig måde, man behandler borgerne på, når de skal gå og vente 5, 10 eller 12 år, før de får udbetalt deres erstatning.

Fru Anni Svanholt og hr. Bent Hindrup Andersen har været inde på, at de ikke kan forstå, hvorfor vi – jeg tror endda, fru Anni Svanholt brugte et så fint udtryk som de forenede højrefløjspartier eller noget i den retning – ikke har fremsat de tre forslag som ét forslag. Jeg vil godt sige til både fru Anni Svanholt og hr. Bent Hindrup Andersen, at det er der en naturlig forklaring på. Her og nu taler vi om et lovforslag, hvor vi helt præcist foreslår, at man ændrer en paragraf ditten og datten til det og det; men de to andre forslag er beslutningsforslag, hvor vi lægger op til, at der skal ske en drøftelse af spørgsmålene under udvalgsbehandlingen, hvorefter man pålægger regeringen at gøre et eller andet.

Derfor kan man ikke putte det hele sammen i en pakke; man må se på dem som forskellige forslag. Men det er klart, at hvis man ikke har sat sig mere ind i sagerne fra de to partiers side og ikke har fundet ud af, at der er tale om henholdsvis lovforslag og beslutningsforslag, er det selvfølgelig svært at diskutere på samme niveau.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen afviste på De Radikales vegne at støtte lovforslaget med den begrundelse, at man blot kunne fastsætte et andet tidspunkt for forrentningen. Jamen det er jo netop det, forslagsstillerne ikke er tilfredse med. Det kan ikke være rigtigt, at nogle gange får man en forrentning, og andre gange får man ikke en forrentning, så det er et udmærket og gennemtænkt forslag.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Tak for de mange indlæg og kommentarerne til dette ikke særlig voldsomt omfattende forslag.

Ministeren mener, at vi allerede nu kan klare problemet ved at forhøje fredningserstatningerne; men det er jo netop en ret usikker metode, og den pågældende har ikke noget retskrav på